

Уляна РОЙ

НАГОРОДА СТАНІСЛАВА ВІТКАЦИ – УКРАЇНЦЮ!

(Богдан Козак – лавреат престижної польської відзнаки)

Богдан Козак – народний артист України, академік НАМ України, професор, лавреат Шевченківської премії та володар ще багатьох різноманітних титулів і нагород. Цьогоріч до колекції відзнак його багатосторонньої праці додалась ще одна, по-своєму унікальна.

Багаторічна співпраця Богдана Козака з діячами польської театральної культури у 2017 році відзначена почесною нагородою Станіслава Ігнація Віткаци з нагоди 56-ліття Міжнародного Дня Театру. Перший (це слово в його біографії звучить не вперше) серед українців він отримав визначну закордонну нагороду Управління Польського Осередку Міжнародного Театрального Інституту (Zarząd Polskiego Ośrodka Międzynarodowego Instytutu Teatralnego), присуджено цю нагороду Богданові Козаку за визначні заслуги в

поширенні польської театральної культури в світовому мистецтві.

Професор Богдан Козак 1999 року у стінах Львівського національного університету імені Івана Франка заснував кафедру театрознавства та акторської майстерності, в планах якої зокрема, був намір перекладати та наповнювати театральну бібліотеку фаховими виданнями. Великі реформи Театру у ХХ столітті відбулися завдяки діяльності багатьох польських театральних діячів, і дуже природно, що кафедра взяла до перекладу не відомі українському читачу роботи Єжи Гротовського “Театр. Перформер. Ритуал” (1999), “Студії над Гамлетом” Станіслава Виспянського (2010); згодом наукові роботи цілої плеяди польських театрознавців Яна Міхаліка, Доброхни Рагайчакової, Славоміра Свійонтека, Збігнева Рашевського, Тадеуша Ковзана були перекладені і опубліковані в журналі “Просценіум” та окремою книжкою “Театр: історія, теорія, практика” (2013).

Завдяки угоді про співпрацю між Варшавським, Вроцлавським, Краківським (Ягеллонським) та Львівським університетами протягом багатьох років відбувався обмін студентами: студенти-театрознавці та актори відвідують Варшаву, Вроцлав, Краків, бачать вистави польських театрів, ознайомлюються із навчанням акторів та театрознавців у межах польської освіти, слухають лекції, відвідують музеї, галереї та багато мистецько-культурних заходів, запланованих польськими колегами. Студенти із Польщі, своєю чергою всебічно знайомилися із українською культурою, університетським та театральним середовищем Львова. Така співпраця мала і має великий вплив на формування нового покоління знавців театру обох країн.

Сьогодні професор Богдан Козак підтримує співпрацю з полоністикою Ягеллонського університету, координуючи дослідницький проєкт “Театри у Львові. 1789–1945”), також у березні під його опікою відбулася перша міжнародна конференція студентів та магістрів театрознавців (українці-поляки-австрійці-чехи) “Сучасний театр у просторі суспільства: діагностика, прогностика, терапія”.

Подані факти лише частково окреслюють мистецькі й наукові напрямки, в яких відбувалася і відбувається співпраця, взаємообмін та взаємозбагачення досягненнями й відкриттями майстрів двох культур, сприяючи новим контактам на сучасному рівні.

Вітаємо, радіємо і пишаємося, що його праця належно оцінена колегами за межами України. До складу журі на чолі із головою Лехом Сокулом (Інститут мистецтва Польської академії наук) входили: Агнешка Кьогер-Генсель (Польський осередок Міжнародного Театрального інституту, Інститут мистецтва Польської академії наук), Даріуш Косінський (Театральний інститут ім. Збігнева Рашевського), Барбара Остерлофф (Театральна академія ім. Александра Зельверовича у Варшаві) та Божена Савіцька (Міністерство культури та національної спадщини).

Варшава, 16 листопада 2017 р.
Панові проф. д-ру габілітованому
Богданові Козаку

Шановний Пане Професоре!

Висловлюю величезну радість з приводу того, що Ви долучились до трона лавреатів нагороди ім. Станіслава Ігнація Віткевича. Встановлена Польським Осередком Міжнародного Театрального Інституту, ця нагорода є відзнакою видатних пропагандистів польської культури. Ви, шановний лавреате, заслуговуєте на неї в багатьох ділянках. Як організатор і керівник театрології в Національному університеті ім. Івана Франка, Ви ініціювали й керували дослідженнями діяльності багатомовного львівського театру, плідно співпрацюючи з польськими істориками. Завдяки Вам у Львові не проминає пам'ять про великі мистецькі досягнення польської сцени, починаючи від Войцеха Богуславського. Неодноразово траплялася мені нагода зустрічатися з Вами, Пане Професоре, і переконатись, що Ваші знання та особисте заангажування слугують нації й театральному мистецтву, що Ви маєте багато приятелів та вихованців. З особливим зворушенням пригадую наші зустрічі у Львові з нагоди 170-ліття відкриття Театру Скарбека, де в різний час і за різних обставин виступали й виступають актори польські, австрійські та українські. Переконана, що услід за Вами ступають студенти й педагоги Національного університету ім. Івана Франка.

Прийміть, будь-ласка, якнайсердечніші та щирі побажання цього урочистого і важливого як для Вас, так і для Ваших приятелів і колег у Польщі. Міжнародний фестиваль ДІАЛОГ досконало слугує такій співпраці.

З глибокою пошаною
Проф. доктор
Анна Куліговська-Коженьовська

